

عنوان مقاله:

ساماندهی بافت فرسوده بر اساس نظام های برنامه ریزی نمونه موردی : محله عودلاجان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

جواد بابایی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

فائزه قدیری - دانشجوی کارشناسی موسسه آموزش عالی خاوران

پریسا سالاران - دانشجوی کارشناسی موسسه آموزش عالی خاوران

خلاصه مقاله:

شهرها درگذر زمان با مشکلات عدیده ای روبرو بوده اند که یکی از آنها معزل بافت فرسوده و نوع دیدگاه و نگرش به آن تحت عنوان بلا می باشد که در تمام شهرهایی که دارای قدمت می باشند به وضوح به چشم می خورد. بسیاری از شهرهای کشور ما با پدیده فرسایش بافتها شهری مواجه اند. نمود عینی این فرسایش افت سطح زندگی اجتماعی در این بافت هاست. عوارض فرسایش به صورت نیمه متروک و کامل متروک شدن بناها، مسکن نامناسب و نابهنجار و نزول کیفیت های اجتماعی اقتصادی پدیدار می شود. - در پی تغییر نیاز به خدمات گوناگون و نیازهای حاصل از تحولات در طی زمان از جمله نیاز به -زیرساخت های حمل و نقل، دسترسی به تأسیسات و تسهیلات و نظایر اینها برای زندگی بافت های کهن و قدیمی شهری به دلیل هماهنگ نشدن با شرایط جدید، دچار چنین روندی می شوند. جلوگیری از گسترش این بافتها و از بین بردن معضلات در آنها ضرورتی شناخته شده و گریزناپذیر است. پژوهش حاضر از نوع کاربردی بوده، روش انجام آن تحلیلی توصیفی می باشد و ابزار جمع آوری، سازمان مسکن شهرسازی و مطالعات میدانی می باشد، هدف از انجام این پژوهش ساماندهی بافت فرسوده محله عودلاجان، بر اساس نظام های برنامه ریزی و تأثیر آن بر زندگی مردم میباشد، در این راستا جهت تحلیل از تکنیک SOWT استفاده شده است. نتایج بررسی حاکی از آن است که در عصر کنونی توجه به بافت فرسوده و جلوگیری از گسترش آن به عنوان امری ضروری شناخته شده و باید در دستورکار مسئولان شهری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، مسکن نامناسب، نزول کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/550401>

